

[M. C. Jensen.]

over, hvem der kan kaldes Partsfiskere, men jeg har Indtrykket af, at det egentlig er haabløst, for naar det ærede Medlem er saa besat af den Opfattelse, at Partsfiskere er i Virkeligheden dem, der ejer Baaden eller Redskaberne, er det vel neppe muligt at omvende ham. Det ærede Medlem har jo imidlertid været med til at vedtage Lov Nr. 184 af 23. Juni 1932 om Tilskud til Fiskere, og dér var Ordet udtrykkeligt nævnt, idet Partsfiskere skulde have 100 Kr. hver. Jeg synes nok, at det er et decideret Bevis paa, at Rigsdagen har godkendt den Opfattelse, at de Fiskere, som ikke ejer Baad og Redskaber, men som kun faar en vis Part af Fangsten som Løn, kalder man her i Landet Partsfiskere. Ordet er for øvrigt defineret paa samme Maade i vor Ulykkesforsikringslovgivning.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede 19de tingvalgte Medlem (Rasmussen [Hvolbæk]), at det er nok rigtigt, at Partsfiskerne er i høj Grad interesserede i, at Redskaberne er i Orden, men de har ogsaa, jeg tror nok først og fremmest, Interesse i, hvordan de kan holde deres egne Hjem i Orden, og naar deres Indtægt for et helt Aar har ligget under 1 200 Kr., for saa vidt de bor paa Landet, og under 1 500 Kr., for saa vidt de bor i Byerne, og de skal have baade Arbejdstøj til Søen og Tøj at gaa i paa Land, opholde sig paa Søen og sørge for Familien i Land, saa er vi jo nok klar over, at der er Fattigdom til Stede for en saadan Familie. Jeg indrømmer, at vedkommende Fisker er i høj Grad interesseret i, at paa det Fartøj, han faar Hyre med, er Redskaberne i en saadan Orden, at der kan tjenes noget med dem, men, som jeg sagde før, han har ogsaa et Hjem, og det betyder ogsaa noget for ham at holde det oppe.

Saa vil jeg til sidst gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister, der hævdede, at det betyder en Del, om disse 500 000—600 000 Kr., som blev uddelt ved sidste Krisehjælp, kunde fradrages nu eller ikke. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at det ikke er ligegyldigt, hvilke Beløb Staten skal udrede til Hjælp til Anskaffelse af Redskaber. Men for mig er Hovedhensynet dette, at hvis en Fisker, alt fornuftigt taget i Betragtning, kunde anbefales til at faa en Hjælp efter Loven af 23. Juni 1932 til Redskaber, og det nu igen, alt fornuftigt taget i Betragtning, vil være rigtigt at yde ham et Laan paa 400 Kr. til Redskaber, synes jeg ikke, den første Hjælp burde fradrages, for saa er det sket Fyldest, som Loven egentlig tager

Sigte paa, nemlig, at Staten er interesseret i, at vedkommende har sit Fartøj og sine Redskaber i en saadan Orden, at han kan udføre sit Arbejde.

Den højtærede Minister hævdede, at det dog ogsaa vilde være urigtigt, om man ikke ved Fastsættelsen af Beløbets Størrelse tog Hensyn til, om vedkommende fik Krisehjælp eller Vinterhjælp eller begge Slags Hjælp. Jeg vil dertil sige, at mig bekendt har man ikke næret nogen Betænkkelighed ved, og jeg har heller ikke til Hensigt at gøre Indvending imod, at der ydes Vinterhjælp til Arbejdere, som samtidig oppebærer Krisehjælp. Det har heller ikke været saadan, at man har sagt til de arbejdsløse: Nu faar I Krisehjælp, og saa kan I ikke komme i Betragtning ved Vinterhjælpen. Tværtimod har man her ydet begge Slags Hjælp. Jeg har ikke til Hensigt at gaa ind for en Ordning, hvorved Fiskerne skal have en 3—4 Slags Hjælp paa een Gang, og jeg sagde ogsaa i min første Tale, at man efter min Opfattelse meget vel kunde affatte Spørgeskemaerne paa en saadan Maade, at man fik nogen Sikkerhed for, at dette ikke fandt Sted. Naar den højtærede Minister nævnte et bestemt Eksempel, en Mand, der havde faaet 100 Kr. i Hjælp og nu havde vist sig at være Ejer af 8 000 Kr., saa vil jeg indrømme, at hvis han var det, da han søgte om at faa denne Hjælp, er det et Forhold, der ikke kan forsvares. Men er der nogen, der tror, at der ikke kan ske Misbrug i enkelte Tilfælde? Jeg tvivler om, at nogen vil staa op og paastaa det. Men jeg maa hævde, at i Almindelighed — i hvert Fald er det min Opfattelse — er der ikke sket Misbrug, og man maa vel ogsaa regne med, at naar Kommunalbestyrelserne, som jo dog kender deres Folk temmelig nøje, giver deres Anbefaling, saa er det, i Almindelighed i hvert Tilfælde, rigtigt, hvad der er opført.

Dernæst hævdede den højtærede Minister, at 35 pCt. af dem, der havde faaet Hjælp i Henhold til den tidligere Lov, nu søgte Laan til Fartøj. Ja, naar den højtærede Minister siger, at der er saa mange, tvivler jeg ikke om, at det er rigtigt. Men jeg tvivler om, at Flertallet af de 35 pCt. vil være i Stand til at skaffe det Beløb, som Loven om Laan til Fartøjer fordrer af dem, for at de skal kunne faa Fartøj. Hvis jeg havde en Søn, som søgte Krisehjælp gennem denne Lov for Fiskere og fik de 100 Kr., og jeg saa mente, det var bedre for ham at komme i Virksomhed med et Fartøj selv, og var i Stand til at lade ham faa det Beløb, som skal tilvejebringes ved egen Hjælp, kan jeg ikke se, at enten han